

ARXIU MUNICIPAL I MUSEU D'HISTÒRIA DE SALLENT

María Sebastián Sebastián
PFC Juliol 2008
Tribunal: Muntañola, Díaz, Esquiús, Taià

La població: Sallent

El projecte s'ubica a Sallent, terme municipal de **Sallent** inclòs dins la **comarca del Bages**, la més cèntrica de Catalunya. Aquesta posició li dóna un caràcter excepcional, **equidistant de la muntanya, de les terres inferiors occidentals, del front litoral i de les comarques meridionals**, en un possible paper d'encreuament o **cruïlla**.

L'antiga població sallentina estava delimitada pels cursos d'aigua que proporcionaven una defensa natural: el Llobregat cap a ponent, la riera de Cornet al nord i la **Riereta al sud, on s'ubica el projecte**. L'aigua serà també el factor decisiu per al desenvolupament econòmic de Sallent. Serà la font d'energia per les fàbriques tèxtils tan nombroses al segle XIX i fins a ben avançat el XX. Però ja des d'abans de l'arribada de la Revolució Industrial, havia estat imprescindible per al desenvolupament de l'agricultura.

Fins al segle XIV la muralla era constituïda per les pròpies cases amb els seus murs. A partir de 1437 s'inicien obres de reforç de la muralla. El 1464 el bisbe de Vic mana incorporar als murs nous elements de defensa.

Entre aquests **dos condicionants, aigua i pedra** es situa el projecte.

L'arxiu i el museu: C/Clos nº5-9 i c/Portalet s/n

Peça clau del projecte, l'edifici s'ubica a una de les primeres cruïlles de Sallent. Possiblement acomplia una **funció de defensa** tal i com testimonien textos del segle XVIII i les pròpies restes de muralla i un Baluard accessible des del soterrani.

Actualment edifici de vivendes i oficina en planta primera, amb parts en greu estat d'abandonament. I un soterrani que s'ha fet servir com abocador durant anys, es rehabilitat per tal de situar l'Arxiu Municipal i el Museu d'Història de Sallent. Al mateix temps, serveix com a porta per al pas cap a la zona de la Riereta, que s'obre als vianants.

L'**arxiu** ocupa el **cos principal** de l'edificació existent, desenvolupant-se en **alçada** i estratificant els usos per plantes fins arribar a la tercera i darrera on es situa la sala de consultes, la qual, gràcies a la substitució de les cobertes s'obre cap a les vistes de la part posterior de l'edificació, cap a la muntanya i la Riereta.

El **museu** en canvi es desenvolupa en horitzontal, de manera que el visitant accedeix pel carrer **Portalet**, per tal de potenciar-lo. Des

d'aquí es recorren dos nivells de l'edifici en una mena de **joc espai interior-exterior**, com un laberint que permet redescobrir la forma edificatòria i la seva relació amb la seva ubicació i els diferents substrats que el temps ha anat deixant.

El **soterrani, antic celler**, s'obre al públic per allotjar **activitats de caràcter cultural** lligades a les exposicions del museu però també altres manifestacions culturals. Es creen dos espais, el major destinat a conferències, cursos, videoprojeccions, etc. L'altre, més petit, es dirigeix als nins, per a tallers complement del museu. S'equipa amb mobiliari plegable, mòbil i un armari per a material didàctic.

El Parc de la Riereta

A un nivell inferior de l'edifici s'extén una **plataforma** consistent en diferents nivells de **muralla** a uns 3 metres d'alçada respecte la Riereta, extenent-se a l'altre marge del corrent d'aigua. Aquesta, mitjançant un sistema d'escales **pot comunicar-se amb la resta de la població**. Es crea el **parc de la Riereta**.

L'obertura a la població d'aquest espai no només serviria per posar en valor les **estructures existents**, sinó que milloraria la mobilitat **peatonal** d'aquesta part del poble, molt malmesa per la transformació de la plaça de Santa Maria en un aparcament que deslliga els col·legis de la resta del teixit urbà.

El primer punt de **referència** en la distribució del parc el marquen l'edifici de l'**Arxiu i el Museu** a la part oest i una **estructura** d'ús desconegut **amb contraforts** a est que s'habilita com a petit **pabelló obert** per a l'exposició d'escultures a la planta baixa, i la part superior, com a **porta d'entrada** al parc, i espai per a projeccions de **cinema, teatre, etc.** Són els dos punts de pes.

A partir d'aquí s'estudia la seva relació amb la **vegetació** existent i es proposa una de nova plantació, tenint en compte criteris d'adaptació climàtica, amb **espècies autòctones**.

La distribució de la vegetació i de les diferents zones ve marcada sempre pels **recorreguts**. Tant els exteriors actuals com els interiors del projecte.